

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Б., 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., VI-ТИ НАК. СЪСТАВ в закрито заседание на дванадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Н. Ц. П.

като разглежда докладваното от Н. Ц. П. Административно наказателно дело № 20211810200215 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Предметът на обжалване:

Наказателно постановление /НП/ № *, издадено от И. П. Г., Началник група към ОДМВР С., сектор ПП, с което на ГР. К. Б., ЕГН *****, на основание чл. 53 ЗАНН и чл.183, ал.7 от ЗДвП; чл.183, ал.7от ЗДвП; чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП; чл.183 ал.1 т.1 от ЗДвП и чл. 185 са му наложени следните административни наказания:

1. на основание чл. 183, ал. 7 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6 т. 1 от същия закон - "глоба" в размер на 300 (триста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец,

2. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДв, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца;

3. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП - „глоба“ в размер на 10 лева;

4. на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП - „глоба” в размер на 20 лева.

Наказаното лице Б. в подадена в срок жалба моли наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Процесуалният му представител в съдебно заседание, поддържа жалбата и моли наказателното постановление да се отмени по съображения изложени в жалбата. Не претендира разноски за водене на делото.

Въззиваемата страна - Началник отдел „Пътна полиция“ към ОДМВР, редовно уведомена, не се явява в открито съдебно заседание и не се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител. В съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН и писмена защита от юрисконсулт П. И. наказващият орган е изложил съображения за законосъобразност на процесното НП и прекомерност на разноските в съдебното производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени обхвата на съдебен контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят ГР. К. Б. е притежавал свидетелство за правоуправление № * за категория „ВЕ“, „В“, „АМ“, „В1“, както и контролен талон към него с № *0, които са невалидни. Жалбоподателят е неспособен и е санкциониран многократно – 171 /сто седемдесет и един/ пъти по административен ред за нарушение на правилата за движение.

Срещу жалбоподателя е бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия * от ИВ. Г. Г., младши автоконтрольор при ОДМВР С. за това, в който е установено, че на 26.10.2020 г. в 00.52ч., в Община Б. на автомагистрала Х. в района на 34 км в посока към гр. С. управлява товарен автомобил Ф.Д., с рег. № * собственост на фирма * ЕООД, Булстат № *, с прикачено ремарке за лек автомобил куфер *, с рег. № *, собственост на С. М. Н., с ЕГН ***** като:

1. Водачът управлява състав от ППС с обща дължина 10 метра и 50 сантиметра измерено със служебна ролетка топмастер като навлиза и се движи след знак за временна забрана за движение на ППС в състав над 8 метра, въведена с пътен знак В17, в изпълнение на заповед *, допълнена със заповед * на АПИ, с което е нарушил чл. 6, т. 1 ЗДвП;

2. При подаден светлинен и звуков сигнал за спиране от служебен автомобил и стоп палка МВР по образец в района на 34 км не спира в на-дясната част на платното за движение и продължава да се движи посока гр. С., след което е спрял принудително в района на 19 км в стеснен участък от пътя поради ремонт;

3. При проверка не представя СУМПС(неправоспособен);

4. Не е изпълнил задължението си да плати наложената му глоба в определен срок по НП.

Актът бил подписан от актосъставителя ИВ. Г. Г., свидетеля при установяване на нарушението Н. В. СТ., както и от жалбоподателя, като последният получил препис от него.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН са направени писмени възражения.

Въз основа на АУАН срещу жалбоподателя е съставено наказателно постановление № *, издадено от И. П. Г., Началник група към ОДМВР С., сектор ПП, с което е наказан за нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП – навлиза след знак забраняващ влизането на съответното ППС, при временна забрана за движение; за нарушение на чл.103 от ЗДвП – не спира плавно на посоченото място, или в най-дясната част на платното за движение, при подаден сигнал за спиране от контролен орган; за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП – не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и за нарушение по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП – управлява МПС с наложено наказание глоба с НП и/или фиш, незаплатена в срока за доброволно плащане.

Със заповед за прилагане на ПАМ № * на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. ж от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС за срок от 1

месец, като липсват данни дали е била обжалвана. Отбелязано е, че жалбоподателят е получил лично ЗПАМ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приложените и приети по делото доказателствени материали: АУАН серия *, справка за административни нарушения по Закона за движение по пътищата, * на министър на МВР, заповед *, допълнена със заповед * на АПИ, справка за собственици на МПС-2бр., докладна записка, заявление от ГР. К. Б., както и от показанията на свидетелите И.Г. и Н.С..

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите Г. и С., тъй като те са житейски издържани, подробни, непротиворечиви и непредубедени, както всяко поотделно, така съвкупно, като всичките се подкрепят и от останалия доказателствен материал, поради което съдът ги поставя в основата на фактическите си изводи. Тези двама свидетели са били очевидци, със съхранен спомен са и възпроизвеждат достоверни сведения за това, че на инкриминираната дата и час жалбоподателят е управлявал на автомагистрала Х. в района на 34 км в посока към гр. С., товарен автомобил Ф.Д., с рег. № * собственост на фирма * ЕООД, Булстат № *, с прикачено ремарке за лек автомобил куфер *, с рег. № *, собственост на С. М. Н., с ЕГН *****, като управлявал състав от ППС с обща дължина 10 метра и 50 сантиметра, измерено от свидетелите /полицейски служители/ със служебна ролетка топмастер, като навлиза и се движи след знак за временна забрана за движение на ППС в състав над 8 метра, въведена с пътен знак В4, в изпълнение на заповед *, допълнена със заповед * на АПИ.

Писмените доказателства, събрани по делото, са обективни, достоверни и имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът им се доверява изцяло. От извлечението от справката за нарушител на жалбоподателя се установяват предишните му нарушения по ЗДвП, а от Заповедта на министъра на вътрешните работи – правомощието на лицата да съставят АУАН и НП. От заповедите на АПИ /*, допълнена със заповед */ се установява, че към инкриминираната дата и място е била налична временна забрана за движение на ППС в състав над 8 метра. От докладната записка се установява, че полицейските служители се движели със служебен автомобил на АМ Х. в посока гр. В. като в района на 34 км посока гр. С. забелязали

жалбоподателя да управлява инкриминирания товарен автомобил в нарушение заповедите на АПИ; че това ги мотивирало да обърнат посоката на движение и със светлини и звукови сигнали, както и със Стоп палка, по време на движение на служебния автомобил, да спрат жалбоподателя; че уведомили ОДЦ-ОДП за неподчинението на водача, както и че на 19км на АМ Х. в посока С. принудително го спрели и извършили проверка. От заявлението на ГР. К. Б., което е частен документ съдържащ неизгодни за издателя му данни, се установява, че същият едва в ОДМВР-С. е представил притежаваното от него английско СУМПС.

Предвид безпротиворечивостта на доказателствения материал подробното му обсъждане е ненужно – арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е основателна.

Така посоченият АУАН серия *отговаря на императивните изисквания относно съдържанието на същия, заложили в чл.42 от ЗАНН.

Актосъставителят е компетентен орган, оправомощен съобразно * на Министъра на МВР, спазил е срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН.

АУАН е бил предявен за запознаване и подписан от нарушителя, като в 6-шест месечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП.

Обжалваното НП *, издадено от И. П. Г., Началник група към ОДМВР С., сектор ПП е издадено от компетентен по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН орган, оправомощен съобразно * на Министъра на МВР /надлежно приложена по делото/, предвид действието на чл.189, ал.4 от ЗДвП.

Жалбоподателят ГР. К. Б. е санкциониран за четири нарушения на правилата за движение, подведени под нормите на чл. 6 т. 1 от ЗДвП; чл. 103

от ЗДвП; чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

По нарушението по т. 1 от НП - на чл. 6 т. 1 от ЗДвП:

Наказателното постановление е незаконосъобразно в тази си част.

В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че от обективна и субективна страна жалбоподателят ГР. К. Б. е осъществил състава на нарушението по чл.6, т.1 от Закона за движение по пътищата.

От обективна страна на 26.10.2020 г. жалбоподателят - водач на моторно превозно средство по смисъла на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП, е управлявал товарен автомобил Ф.Д., с рег. № * собственост на фирма * ЕООД, Булстат № *, с прикачено ремарке за лек автомобил куфер *, с рег. № *, собственост на С. М. Н., с ЕГН *****, като управлявал състав от ППС с обща дължина 10 метра и 50 сантиметра, в района на 34 км, в посока към гр. С. и е навлязъл след знак за временна забрана за движение на ППС в състав над 8 метра, въведена с пътен знак В17.

От съдържанието на представената от директора на ОПУ С. и от ОДМВР С. заповед * допълнена със заповед * на АПИ, издадена на основание чл. 9, ал.3 и ал.5 от ЗП и съгласувана с Х. Т., Директор на Главна дирекция „Национална полиция”, се установява, че е въведена забрана за движение на МПС с технически допустима максимална допустима маса над 12 тона и ППС в състав над 8 метра с изключение на автобуси с ремаркета по АМ Х. е за времето от 02.06.2020г. до 11.09.2020г., поради което се отклоняват при пътен възел Б. до разклона за с. Скравена, след което се връщат отново на АМ Х. при пътен възел Витинска река, поради извършване на строително – монтажни работи на АМ Х.. В процесния случай извършеното деяние е на дата 26.10.2020г., тоест извън действието на цитираната заповед, според съдържанието на която, най-късно до 11.09.2020г. движението се нормализира и това е крайният й срок на действие.

Ето защо твърдяното да е извършено административно нарушение е несъставомерно, тъй като жалбоподателят в качеството си на водач на 26.10.2020 г. в 00.52ч., в Община Б. на автомагистрала Х. в района на 34 км в посока към гр. С. е управлявал товарен автомобил Ф.Д., с рег. № *

собственост на фирма * ЕООД, Булстат № *, с прикачено ремарке за лек автомобил куфер *, с рег. № *, собственост на С. М. Н., с ЕГН *****, като управлявал състав от ППС с обща дължина 10 метра и 50 сантиметра, при липса на временна забрана за движение на ППС в състав над 8 метра.

По нарушението по т. 2 от НП - на чл. 103 от ЗДвП:

Наказателното постановление е незаконосъобразно в тази си част.

В обстоятелствената част на повдигнато обвинение за нарушение на чл. 103 от ЗДвП е посочено, че при подаден светлинен и звуков сигнал за спиране от служебен автомобил и стоп палка МВР по образец в района на 34 км не спира в на-дясната част на платното за движение и продължава де се движи посока гр. С., след което е спрял принудително в района на 19 км в стеснен участък от пътя поради ремонт. В хода на съдебното следствие се установи, че полицейските органи са се намирали в служебен автомобил, който е бил с движение в посока противоположна на посоката на движение на въззивника. Когато видели управлението от жалбоподателя товарен автомобил в района на 34 км в посока гр. С., полицейските служители обръщат служебния автомобил, пускат сирена и звук и тръгват след санкционирания водач. Подаденият сигнал е, чрез светлината на бурката и сирената на автомобила, както и със Стоп палка от автомобила. Съгласно чл. 207 от Правилника за приложение на ЗДвП сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет, чрез постоянно светещ или мигащ надпис «ПОЛИЦИЯ-СПРИ». Следва да се каже, че при движение по пътищата, както водачите, така и контролните органи са длъжни да спазват ЗДвП, поради което при издаване на разпореждане за спиране от страна на полицейски органи, както е вписано в НП, същите следва да спазват ЗДвП и Правилника за неговото приложение, поради което без правно значение се явява причината за издаване на разпореждане за спиране към водача на движещо се превозно средство. Разпореждането от полицейските органи, намиращи се в движещ се полицейски автомобил следва да бъде дадено към водача на движещото се превозно средство, чрез постоянно светещ или мигащ надпис «ПОЛИЦИЯ-СПРИ». Подадените други звукови и светлинни сигнали, както със стоп палка от движещ се служебен автомобил не са разпореждане за спиране по смисъла на чл. 207 от ППЗДвП

вр. с чл. 103 от ЗДвП, за което нарушение е повдигнато фактическо и правно обвинение. Дали по силата на други законови разпоредби тези сигнали задължават водача да спре е без правно значение за законосъобразността на наложеното по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП наказание.

По нарушението по т. 3 от НП - на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП:

Наказателното постановление е незаконосъобразно в тази си част.

В акта за установяване на административно нарушение е констатирано, че водачът е управлявал МПС без да е правоспособен, като за нарушена е посочена разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП. Впоследствие наказателното постановление е издадено за това, че водачът управлявал МПС без свидетелство за управление на МПС, като за първи път се твърди да е извършил нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, съгласно който текст водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Тоест в акта и наказателното постановление няма идентичност между текстовете на самото нарушение и съответното изпълнително деяние, което се вменява във вина на нарушителя. Като разминаването между тестовото изписване на акта и наказателното постановление на нарушените разпоредби и изпълнителното деяние, е съществено нарушение. С оглед изискванията на чл. 6 и чл. 27 от ЗАНН, именно там е очертана рамката на нарушението, кое деяние е нарушение, както и въз основа на какво се определя наказанието. Разминаването в обстоятелствата описани в диспозитивната част на акта и НП нарушава изцяло правото на защита на жалбоподателя, да знае точно и ясно какво нарушава. С акта се установява нарушението, а с наказателното постановление за съответното нарушение се налага определено от закона наказание, то те са неразделна част едно от друг. Трябва да отговарят както текстово така и цифрово на изписаното помежду си.

По нарушението по т. 4 от НП - на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП:

В хода на извънсъдебното производство е установено, че жалбоподателят към момента на проверката не е заплатил наложена глоба с наказателно постановление, като актосъставителят е приел, че това

обстоятелство представлява нарушение на чл. 190, ал. 3 ЗДвП. Съгласно цитирания текст наложеното наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване. В чл. 6 ЗАНН е предвидено, че административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В настоящия случай чл. 190, ал. 3 ЗДвП не съдържа конкретно правило за поведение, адресирано към водачите на превозни средства, респ. състав на административно нарушение и поради това неспазването му не би могло да ангажира административнонаказателната отговорност на лицето.

Неизпълнението на наложено наказание "глоба" е абсурдно да бъде основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на съответното лице, още по-малко за нарушение на правилата за движението по пътищата. Глобата, освен административно наказание, е и публично вземане, каквито са и останалите изброени в чл. 162, ал. 2 ДОПК вземания - данъците, осигурителните вноски, митните сборове и др. Разликата между глобата и останалите публични вземания е, че глобата е административно наказание, резултат от упражнена административнонаказателна репресия. Докато в общия случай основанието и размерът на публичното вземане се определят в административния процес, основанието и размерът на глобата се определят в административнонаказателния процес, в който се прилагат общите принципи на наказателния процес. Съгласно чл. 79, ал. 1 ЗАНН наказателните постановления, с които са наложени глоби се изпълняват по реда за събиране на държавните вземания. Редът за събиране на държавни вземания е уреден в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) - дял IV "Събиране на публичните вземания". Законодателят подробно е разписал процедурата за доброволно и принудително изпълнение, както и способите за защита на административнонаказаното лице при принудително изпълнение. Така съгласно чл. 163, ал. 3 ДОПК публичните вземания се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, които съобразно чл. 209, ал. 2, т. 3 ДОПК по искане на публичния взыскател /в случая МВР/ следва да предприемат принудително изпълнение спрямо наказаното лице. След като

влезе в сила наказателното постановление и се образува производството за събиране на наложената глоба правоотношенията между нарушителя и наказващия орган се трансформират и този наказващ орган има качеството на публичен взыскател, а нарушителя – на длъжник. В ДОПК липсва основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност при неизпълнение на публично задължение. Затова и неплащането на административно наказание "глоба" само по себе си не представлява административно нарушение. Казано с други думи, неплащането на глоба в срока за доброволно изпълнение не може да бъде санкционирано с нова глоба. Ето защо, при липсата на състав на административно нарушение настоящият състав намира, че процесното наказателно постановление явява незаконосъобразно и в тази му част.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-Б., въззивен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № *, издадено от И. П. Г., Началник група към ОДМВР С., сектор ПП, с което на ГР. К. Б., ЕГН *****, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл.183, ал.7 от ЗДвП; чл.183, ал.7от ЗДвП; чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП; чл.183 ал.1 т.1 от ЗДвП и чл. 185 са му наложени следните административни наказания:

1. на основание чл. 183, ал. 7 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6 т. 1 от същия закон - "глоба" в размер на 300 (триста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец,

2. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДв, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП - „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца;

3. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП - „глоба” в размер на 10 лева;

4. на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП - „глоба” в размер на 20 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред АС-гр.С. по реда на АПК в четиринадесет дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Б.: _____